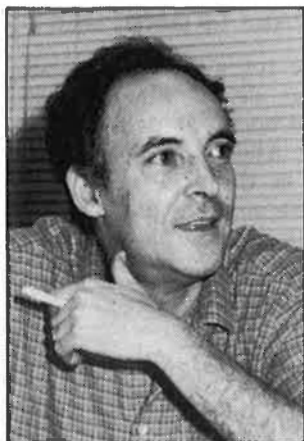

Arròs a banda

Ramon Barnils

Elogi del «pijo»

«Un ciutadà normal, de Catalunya o de Baviera, de Còrsega o de Venècia, no pot tenir tants sentiments patriòtics barrejats al mateix temps: la ciutat, la regió, l'estat i la construcció d'Europa. Cal disminuir el sentiment patriòtic envers els estats per tal que els ciutadans puguin estimar únicament la seva ciutat i la regió, juntament amb la idea de la construcció política i cultural d'Europa».

Coses com aquestes, ja les havíem sentides a dir, però sempre per persones més aviat properes, de manera que no calia pas fixar-s'hi. Aquesta vegada qui les ha dites ha estat Ricard Bofill, l'arquitecte prou conegut, de Sevilla a l'Iran, de la Xina al Parterre, de la Diagonal en amunt a París. Bofill és un *pijo*, subespècie francament barcelonina en vies d'extinció. L'espècie, que és la dels esnobs amb classe, és per sort permanent. Per fer-ho encara més *pijo*, Bofill les ha dites ni més ni menys que a Madrid, capital d'Espanya i criador de la subespècie francament madrilenya de la *movida*. Espècie: *señorito*, també permanent, però ja s'ho faran.

Pijo modèlic, a Bofill, la idea de l'estat li fa badallar amb elegància, però de forma evident, mentre que, la *movida*, l'estat la fa moure, qui si no. Va badallar a les Halles de París, al llit del Túria, a Sevilla, seu de la commemoració de la Massacre

de les Amèriques (1492-1992). I més que en vinguin.

Dies abans, Ricard Bofill manifestava a l'*Avui*, instrument tan exòtic com Madrid per a un *pijo*: «Per mi, es continua produint aquest fenomen incomprensible que és la referència continua a Madrid i a Espanya, en comptes de parlar d'Europa i de ciutats com Milà, Londres o Viena. El català hauria de ser més competitiu, culturalment i industrialment, amb el que passa a la resta d'Europa».

A Bofill, ara li volen declarar l'edifici «Walden-7» en ruïnes, tot plegat perquè es desenganxen els rajols de la façana; i una altra vegada li van fer veure que en un dels seus edificis s'havia deixat no sé si els desguassos. Va respondre que ell era arquitecte i no lampista, i de «Walden-7» podria dir, amb la mateixa raó, que no és fabricant de ciment.

De lampistes, pactadors, rajolaires, autonomistes institucionalment correctes, fidels apedaçadors d'allò que diuen Espanya, ja en tenim, i què. De nens de pis passats a *senoritos*, n'hem exportats uns quants, i també ja s'ho faran. Tenim catalanitzadors d'Espanya i espanyolitzadors de la catalania; tot plegat, ferralla i mobles vells.

Sort que de tant en tant ens surt un *pijo* autèntic, un esnob amb classe, i posa el llistó a l'altura que val la pena saltar.

Fundació Jaume Bofill

La Fundació Jaume Bofill recorda que el premi sobre

«INNOVACIÓ TECNOLÒGICA I CANVI SOCIAL»

dotat amb un milió de pessetes i convocat el passat mes d'abril té com a data màxima per presentar els originals el proper dia 15 de novembre.

Les bases del premi i els impresos per concórrer a la convocatòria poden recollir-se a les seves oficines a Barcelona, carrer Provença, 324

Förval, s.d.

Formatges de tot Europa

De venda en totes les tendes especialitzades
Quart de Poblet, València